

תפילת מנחה לערב שבת

רְשֵׁם יְחֹד קִדְשָׁא בְּרִיךְ הוּא וְשְׁכִינְתֵיהּ בְּדַחִילו וּרְחִימו
 לְיַחַד שֵׁם י"ה בּו"ה בְּיַחְוּדָא שְׁלִים בְּשֵׁם כָּל
 יִשְׂרָאֵל, הַרְיֵנִי מוֹכֵן וּמְזַמֵּן לְהַתְפַּלֵּל תְּפִלַּת מְנַחָה, שְׁתַּקֵּן
 יַצְחָק אֲבִינוּ עָלֵינוּ הַשְּׁלוֹם בְּסוּד שׁוֹר, לְתַקֵּן אֶת שְׂרָשֵׁה
 בְּמָקוֹם עָלְיוֹן, בְּשֵׁם כָּל יִשְׂרָאֵל. וְיֵהִי נֶעֱם אֲדָנִי אֱלֹהֵינוּ
 עָלֵינוּ, וּמַעֲשֵׂה יַדֵּינוּ כּוֹנְנָה עָלֵינוּ, וּמַעֲשֵׂה יַדֵּינוּ כּוֹנְנָהוּ:

נכון מאוד ליזהר לומר קודם תפילת מנחה תפילה זו המובאת בירושלמי:

מוֹדָה אֲנִי לְפָנֶיךָ יְהוָה אֱלֹהֵי וְאֱלֹהֵי אֲבוֹתַי, בְּשֵׁם שְׁזָכִיתַנִּי
 לְרֵאוֹת הַחַמָּה בְּמִזְרַח כֶּף זָכִיתִי לְרֵאוֹתֶיהָ בַּמַּעֲרָב:

במקומות רבים אומרים 'הודו' בכל ערב שבת קודם מנחה, ומנהג זה יסדו הבעש"ט
 (כמובא בספר מאור עינים פר' בשלח ד"ה וזהו שיסד):

הָדוּ לַיהוָה כִּי טוֹב, כִּי לְעוֹלָם
 חֲסִדוֹ: יֹאמְרוּ גְּאוּלַי יְהוָה, אֲשֶׁר
 גְּאָלָם מִיַּד צָר: וּמֵאֲרָצוֹת קִבְּצָם,
 מִמִּזְרַח וּמִמַּעֲרָב מִצָּפוֹן וּמִיָּם: תָּעוּ
 בַּמִּדְבָּר בִּישִׁימוֹן דָּרָךְ, עִיר מוֹשָׁב לֹא
 מְצָאוּ: רַעֲבִים גַּם צִמְאִים, נִפְשָׁם בָּהֶם

תַּתְּעַפְּתָהּ: וַיִּצְעֲקוּ אֶל יְהוָה בְּצַר לָהֶם,
 מִמַּצְרֹקוֹתֵיהֶם יִצִּילֵם: וַיְדַרְיֵם בְּדַרְךְ
 יִשְׂרָאֵל, לָלֶכֶת אֶל עִיר מוֹשָׁב: יוֹדוּ
 לַיהוָה חֶסֶדוֹ, וְנִפְלְאוֹתָיו לְבְנֵי אָדָם:
 כִּי הִשְׁבִּיעַ נַפֶּשׁ שִׁקְקָה, וְנַפֶּשׁ רַעֲבָה
 מֵלֵא טוֹב: יִשְׁבִּי חַשְׁךְ וְצַלְמוֹת, אֲסִירֵי
 עֲנִי וּבְרוּל: כִּי הִמְרוּ אֲמָרֵי אֵל,
 וַעֲצַת עֲלִיזוֹן נֶאֱצוּ: וַיִּכְנַע בְּעַמָּל לָבָם,
 כְּשָׁלוֹ וְאִין עוֹר: וַיִּזְעֲקוּ אֶל יְהוָה בְּצַר
 לָהֶם, מִמַּצְרֹקוֹתֵיהֶם יוֹשִׁיעֵם: יוֹצִיאֵם
 מִחַשְׁךְ וְצַלְמוֹת, וּמִזֹּמְרוֹתֵיהֶם יִנְתַּק:
 יוֹדוּ לַיהוָה חֶסֶדוֹ, וְנִפְלְאוֹתָיו לְבְנֵי
 אָדָם: כִּי שִׁבְרַתְוֹת נְחֻשֶׁת, וּבְרִיחֵי
 בְרוּל גִּדְעוּ: אֲוִלִים מִדַּרְךְ פִּשְׁעֵם,
 וּמַעֲוֹנוֹתֵיהֶם יתְּעַנוּ: כֹּל אֲכַל תְּתַעֵב

נִפְשָׁם, וַיִּגְיְעוּ עַד שְׁעָרֵי מוֹת: וַיִּזְעֲקוּ
אֶל יְהוָה בְּצַר לָהֶם, מִמַּצְקוֹתֵיהֶם
יֹזְשִׁיעֵם: יִשְׁלַח דְּבָרוֹ וַיִּרְפָּאֵם, וַיְמַלֵּט
מִשְׁחִיתוֹתָם: יוֹדוּ לַיהוָה חֲסִדוֹ,
וְנִפְלְאוֹתָיו לְבְנֵי אָדָם: וַיִּזְכְּחוּ זְבַחֵי
תוֹדָה, וַיִּסְפְּרוּ מַעֲשָׂיו בְּרִנָּה: יוֹרְדֵי הַיָּם
בְּאֲנִיּוֹת, עָשִׂי מְלָאכָה בְּמַיִם רַבִּים:
הִקְמָה רָאוּ מַעֲשֵׂי יְהוָה, וְנִפְלְאוֹתָיו
בְּמַצּוֹלָה: וַיֹּאמֶר וַיַּעֲמֵד רוּחַ סְעָרָה,
וַתִּרְזַמּוּ גִלְיֹן: יַעֲלוּ שָׁמַיִם יִרְדּוּ
תְּהוֹמוֹת, נִפְשָׁם בְּרָעָה תִתְמוֹנְגוּ:
יִחַזְּגוּ וַיִּנְוְעוּ בַשָּׁבוֹר, וְכֹל חֲכָמָתָם
תִּתְבַּלֶּע: וַיִּצְעֲקוּ אֶל יְהוָה בְּצַר לָהֶם,
וּמִמַּצְוִקוֹתֵיהֶם יוֹצִיאֵם: יָקָם סְעָרָה
לְדָמָמָה, וַיִּחַשּׁוּ גִלְיָהֶם: וַיִּשְׁמְחוּ כִּי

יִשְׁתַּקְּוּ, וַיִּנְחָם אֱלֹהִים מְחֻזָּה חֶפְצָם: יוֹדוּ
 לַיהוָה חֶסֶדוֹ, וְנִפְלְאוֹתָיו לְבְנֵי אָדָם:
 וַיִּרְזַמְּמוּהוּ בְקִהְלֵ עָם, וּבְמוֹשָׁב זִקְנִים
 יִהְלָלוּהוּ: יֵשֶׁם נְהָרוֹת לְמִדְבָּר, וּמִצְאֵי
 מַיִם לְצִמְאֹן: אֶרֶץ פְּרִי לְמִלְחָה,
 מִרְעֵת יוֹשְׁבֵי בָהּ: יֵשֶׁם מִדְבָּר לְאֵגֶם
 מַיִם, וְאֶרֶץ צִיָּה לְמִצְאֵי מַיִם: וַיִּוֹשֶׁב
 שָׁם רְעֵבִים, וַיִּכְוֶנְנוּ עִיר מוֹשָׁב:
 וַיִּזְרְעוּ שָׂדוֹת וַיִּטְעוּ כֶּרְמִים, וַיַּעֲשׂוּ
 פְּרִי תְבוּאָה: וַיִּבְרַכֶּם וַיִּרְבוּ מְאֹד,
 וּבְהִמְתָּם לֹא יִמְעִיט: וַיִּמְעֲטוּ וַיִּשְׁחֲחוּ,
 מִעֲצָר רָעָה וַיִּגְזֹן: שִׁפְךָ בּוֹז עַל
 גְּדִיבִים, וַיִּתְעַם בְּתַחוּ לֹא דָרְךָ: וַיִּשְׁגַּב
 אֲבִיוֹן מִעֲוֹנֵי, וַיֵּשֶׁם כִּצְאוֹן מִשְׁפָּחוֹת:
 וַיֵּרְאוּ יִשְׂרָאֵל וַיִּשְׁמְחוּ, וּכְלֵ עֲזָלָה קִפְצָה

פִּיהַ: מִי חָכֶם וַיִּשְׁמַר אֱלֹהַ, וַיִּתְּבוּנָנוּ חֲסִדֵי יְהוָה:

יש נוהגים לומר פתח אליהו.

זמר 'ידיד נפש' נתחבר על ידי רבי אלעזר אזכרי ז"ל בעל החרדים.
והוא מלהיב הלב לעבודת הבורא (עיין מטה אפרים סי' תקפא סג"ז).

י דִּיד נֶפֶשׁ אֶב הֶרְחֵמֶן. מְשׁוֹךְ עֲבֹדָה אֶל רְצוֹנָה.
יְרוּץ עֲבֹדָה כְּמוֹ אֵיל. יִשְׁתַּחֲוֶה אֶל מוֹל הַדָּרָה.
יַעֲרֵב לוֹ יְדִידוֹתֶיהָ. מְנוֹפֶת צוּף וְכֹל טַעַם:

ה דוֹר נָאֵה, זִיו הָעוֹלָם. נִפְשֵׁי חוֹלֶת אֶהְבֵּתָה.
אֲנֵא אֶל נָא רָפֵא נָא לָהּ. בְּהִרְאוֹת לָהּ נוֹעַם
זִינָה. אִז תִּתְחַזַּק וְתִתְרַפֵּא. וְהִיִּתָּה לָהּ שְׂמֵחַת
עוֹלָם:

ו תִּיק יִהְמוּ נָא רַחֲמֶיהָ. וְחוֹסֶה נָא עַל בֶּן
אֶהוּבָהּ. כִּי זֶה כְּפֵה נִכְסוּף נִכְסַפְתִּי. לְרְאוֹת
בְּתַפְאֶרֶת עֲזָה. אֱלֹהַ חֲמֻדָּה לְבִי וְחוֹסֶה נָא
וְאֶל תִּתְעַלֵּם:

ה גְּלָה נָא. וּפְרוֹס חֲבִיבִי עָלַי אֶת סִפְתֵי שְׁלוֹמָהּ.
תְּאִיר אֶרֶץ מִכְבוֹדָהּ. נְגִילָה וְנִשְׂמַחָה בָּהּ. מֵהַר
אֶהוּב כִּי בֵּא מוֹעֵד. וְחַנְּנוּ כִּימֵי עוֹלָם:

וַיִּדְבֹר יְהוָה אֶל־מֹשֶׁה לֵאמֹר: וְעָשִׂיתָ
כַּיּוֹר נְחֹשֶׁת וְכִנּוֹ נְחֹשֶׁת לְרַחֲצָהּ
וְנָתַתָּ אֹתוֹ בֵּין־אֹהֶל מוֹעֵד וּבֵין הַמִּזְבֵּחַ
וְנָתַתָּ שָׁמָּה מַיִם: וּרְחֲצוּ אֶהָרָן וּבָנָיו
מִמֶּנּוּ אֶת־יְדֵיהֶם וְאֶת־רַגְלֵיהֶם: כְּבֹאֵם
אֶל־אֹהֶל מוֹעֵד יִרְחֲצוּ־מַיִם וְלֹא יָמָתוּ
אוֹ בְגָשְׁתָּם אֶל־הַמִּזְבֵּחַ לְשָׂרֹת לְהַקְטִיר
אִשָּׁה לַיהוָה: וּרְחֲצוּ יְדֵיהֶם וּרַגְלֵיהֶם
וְלֹא יָמָתוּ וְהִיטָה לָהֶם חֻק־עוֹלָם לֹ
וְלִזְרְעוֹ לְדֹרֹתָם:

יְהִי רָצוֹן מִלְּפָנֶיךָ, יְהוָה אֱלֹהֵינוּ וְאֱלֹהֵי אֲבוֹתֵינוּ,
שְׂתַרְחֵם עָלֵינוּ, וְתִכַּפֵּר לָנוּ עַל כָּל חַטֹּאתֵינוּ,
וְתִסְלַח לָנוּ עַל כָּל עֲוֹנוֹתֵינוּ, וְתִמְחַל לָנוּ עַל כָּל
פְּשָׁעֵינוּ, וְתִבְנֶה בֵּית הַמִּקְדָּשׁ בְּמַהֲרָה בְיָמֵינוּ:
וְנִקְרִיב לְפָנֶיךָ קָרְבַּן הַתְּמִיד שִׂיכַפֵּר בְּעַדְנוּ, כְּמוֹ
שְׂכַתְבֹת עָלֵינוּ בְּתוֹרָתְךָ עַל יְדֵי מֹשֶׁה עַבְדְּךָ מִפִּי
כְּבוֹדְךָ, כְּאֹמֵר:

וַיְדַבֵּר יְהוָה אֶל־מֹשֶׁה לֵּאמֹר: צוּ אֶת־
בְּנֵי יִשְׂרָאֵל וְאָמַרְתָּ אֲלֵהֶם אֶת־
קַרְבְּנֵי לַחֲמִי לְאִשֵּׁי רִיחַ נִיחַחֵי תִשְׁמְרוּ:
לְהַקְרִיב לִי בְמוֹעֵדוֹ: וְאָמַרְתָּ לָהֶם זֶה
הָאִשָּׁה אֲשֶׁר אֲשֶׁר תִּקְרִיבוּ לַיהוָה בְּכַשִּׁים
בְּנֵי־שָׁנָה תְּמִימִם שְׁנַיִם לַיּוֹם עֹלָה
תָּמִיד: אֶת־הַכֶּבֶשׂ אֶחָד תַּעֲשֶׂה בַבֶּקָר
וְאֵת הַכֶּבֶשׂ הַשֵּׁנִי תַעֲשֶׂה בֵּין הָעֶרְבָיִם:
וְעִשִּׂירִית הָאֵיפָה סֹלֶת לְמִנְחָה בְּלוּלָה
בְּשֶׁמֶן כֶּתִיב רְבִיעֵת הַחֵיָן: עֹלֹת תָּמִיד
הַעֲשִׂיָה בְּחֹר סִינֵי לְרִיחַ נִיחַח אִשָּׁה
לַיהוָה: וְנִסְכּוֹ רְבִיעֵת הַחֵיָן לְכֶבֶשׂ
הָאֶחָד בַּקֹּדֶשׁ הַסֶּךָ נֶסֶךְ שֶׁכֶר לַיהוָה:
וְאֵת הַכֶּבֶשׂ הַשֵּׁנִי תַעֲשֶׂה בֵּין הָעֶרְבָיִם
בְּמִנְחַת הַבֶּקָר וּבְנִסְכּוֹ תַעֲשֶׂה אִשָּׁה רִיחַ
נִיחַח לַיהוָה:

וְשַׁחַט אֹתוֹ עַל יַדְךָ הַמִּזְבֵּחַ צִפְנָה לְפָנַי
 יְהוָה וְזָרְקוּ בְּנֵי אֶהְרֹן הַכֹּהֲנִים
 אֶת־דָּמֹו עַל־הַמִּזְבֵּחַ סָבִיב:

יְהִי רָצוֹן מִלְּפָנֶיךָ יְהוָה אֱלֹהֵינוּ וְאֱלֹהֵי אֲבוֹתֵינוּ, שֶׁתִּהְיֶה
 אֲמִירָה זוֹ חֲשׁוּבָה וּמְקַבֵּלֶת וּמְרַצֶּה לְפָנֶיךָ, כְּאֵלוֹ
 הַקָּרְבָּנוֹ קָרְבַּן הַתָּמִיד בְּמוֹעֵדוֹ וּבְמִקְוָמוֹ וּכְהַלְכָתוֹ:

אֲתָהּ הוּא יְהוָה אֱלֹהֵינוּ שֶׁהַקָּטִירוֹ אֲבוֹתֵינוּ לְפָנֶיךָ
 אֶת קָטֹרֶת הַסַּמִּים בְּזִמְנֵי שְׁבִית הַמִּקְדָּשׁ
 הָיָה קָיָם, כְּאֲשֶׁר צִוִּית אֹתָם עַל יַדֵי מֹשֶׁה נְבִיאָךָ,
 כְּכַתּוּב בְּתוֹרָתְךָ:

וַיֹּאמֶר יְהוָה אֶל־מֹשֶׁה קַח־לָךְ סַמִּים
 נְטָף | וּשְׁחַלְתָּ וְחִלְבֵּנָה סַמִּים
 וְלִבְנֵה זָכָה בָד בְּבָד יִהְיֶה: וַעֲשִׂיתָ
 אֹתָהּ קָטֹרֶת רֶקַח מֵעֵשֶׂה רֶקַח
 מִמֶּלֶח טָהוֹר קָדָשׁ: וּשְׁחַקְתָּ מִמֶּנָּה
 הָדֵק וּנְתַתָּה מִמֶּנָּה לְפָנַי הָעֵדוּת
 בְּאֶהֱל מוֹעֵד אֲשֶׁר אֲוַעֵד לָךְ שָׁמָּה